

K·MEO

CREIEU-ME, JO SÓC MODERAT

Suècia es fa de dretes

Permetin que em presenti, sóc l'Ulf Kristersson. A casa tots em diuen Ulf. A la resta del país em comencen a conèixer per UFFFF. Però jo no en tinc la culpa.

Els pregaria si us plau que facin una ullada a la Wikipèdia. Allí ho diu molt clar. Sóc un moderat... en tot.

D'acord, havia dit que no volia el suport de les dretes, però això era per

guanyar les eleccions. D'acord, he fet coalició amb la dreta... i amb l'extrema dreta, dels Demòcrates de Suècia, però això només era per poder formar govern. D'acord, sí, estic amb tractes amb els joves ultres del Reial Madrid, però això només és per organitzar les festes que a Suècia són molt tímides.

Confessat tot, creieu-me si us dic que jo sóc un moderat.

No sé com van vostès per Espanya. Només hi vaig de vacances i no llegeixo els diaris, però aquí, a Suècia, fa fred i anem d'allò més deprimits. Uns punts de contradicció política ajuda a recuperar ànim i calor. Jo, sincerament ho faig per això. A Suècia necessitem que la sang bulli una miqueta més, que la gent abans de suïcidar-se visqui més intensament.

Per això m'he fet polític. La política és l'únic estri que permet ser infidel amb tu mateix i alhora sentir-te de conya. No cal justificar res, no cal embrutar-se les mans, fas una coalició i ja has arreglat el país.

Tothom sap que sóc un bon home, discret, externament humil, senzill de formes... Ningú no pot creure que sigui d'extrema dreta. Si m'hi lligo electoralment només és pel bé de Suècia. Com per exemple, abandonar la política ecologista i tornar a l'energia nuclear.

És el mateix que estan fent tots els meus companys europeus. Esforçar-se per governar... bé.

GARSA PROSTÀTICA

HIPOTEQUES VERSUS BANCS

Reticència bancària a facilitar el pagament d'hipoteques

Per una vegada –imagineu com estem– el govern espanyol està decidit a facilitar les coses a un fotimer d'espanyols hipotecats fins a les celles. Humanització del poder? Por a la pèrdua d'escons? És igual. Ho fan i està bé. Les idees van de la congelació fins a rebaixes significatives de les hipoteques. Encara que sembli mentida, ens estem jugant el pa dels ciutadans. Ciutadans normals, que fins ara tenien el seu cotxe i anaven de vacances, ciutadans de classe mitjana amb nens escolaritzats i mascota en teràpia.

Tothom, menys l'església i els bancs, s'han adonat de la situació. No parlem de l'església, ells miren el cel i allí Déu nostre senyor, no sembla patir la crisi. Parlem doncs dels bancs.....
..... Aquests punts són els renecs que surten en pensar amb els bancs i que deixarem que ompli cada

lector. Seguim: Un banc és allà on per llei has de deixar els teus diners. Si vols fer un racó negre, pots llogar una caixa de seguretat, però en un banc, no pas a casa. En un banc, et tracten millor (et roben menys) si t'assegures a la seva asseguradora, et fas de la seva mútua, participes en un fons seu o si compres una vaixella. Els bancs són aquells que anuncien el tracte directe i personalitzat però que després t'obliguen a demanar hora si vols parlar amb ells. Els bancs et cobren per la targeta, per despeses de manteniment dels teus diners o et fan pagar quan fas una transferència des d'una oficina que no és la teva. Això és un banc. I els molt..... ara diuen que no poden ajudar a la gent que tenen problemes amb les

hipoteques, els seus clients.

Segur que tots sabeu i patiu aquests problemes. Només us podem dir que hi ha solucions. Quines? La imaginació al poder.